

ПОТЪПКАЛИ СА КРЪСТА !

Дейвид Уилкерсън
23 Декември 1996

“А далеч от мен да се хваля с друго освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез който светът за мен е разпънат, и аз – за света.” (Галатяни 6:14)

В това сложно време на нас ни е трудно да разберем идолопоклонството от Стария Завет. Невероятно е да четем как интелигентни хора са толкова заслепени, че да се покланят на изваяни от ръце статуи от дърво, камък или скъпоценни метали.

Библията ни казва, че хората ходеха в гората и избираха дърво, отсичаха го, разсичаха го на две, след което изгаряха част от него в печките си за да сготвят и даваха другата половина на някой гравьор, който правеше от него малък бог. Цялото семейство коленичеше пред изваяния идол и казваше: „Това е моя бог, моя освободител, който ме спасява.“ Такова идолопоклонство е умопомрачително за нас!

Въпреки това именно грехът на идолопоклонството стовари Божия гняв върху собствения му народ. Това го ядосваше повече от всеки друг грях в Стария Завет – толкова много, че Той заяви: „Синовете събират дърва и бащите кладат огъня, а жените месят тестото, за да правят пити на небесната царица и да правят възлияния на други богове, за да Ме оскърбят.

А ти не се моли за този народ и не издигай вик или молитва за тях, и не се застъпвай пред Мен, защото няма да те послушам. И ще ви отхвърля отпред Себе Си...” (Еремия 7:18, 16, 15)

Това е Божието изявление срещу греха в Стария Завет. Но Той мрази идолопоклонството точно толкова много и днес. То стоварва гнева Му върху всяко поколение, включително и съвременното!

В тези последни дни съществува много по-лошо идолопоклонство от онова в Стария Завет!

Едно ново идолопоклонство помита Америка в момента. Не, ние не виждаме хора да коленичат пред изваяни идоли по старовремския модел. Това модерно идолопоклонство обаче съблазнява милиони хора с тънкостта и интелигентността си. Въпреки това то разгневява Бог повече отколкото старозаветното идолопоклонство!

Новият Завет ни предупреждава, че в последните дни ще дойдат служители, които ще изглеждат като ангели на светлината, но всъщност са служители на Сатана. Тези хора ще бъдат ревностни, ще говорят ясно, ще бъдат мили и много изобретателни. Но ще бъдат манипулирани от дух, който не идва от Бог!

“Защото такива хора са лъжеапостоли, измамни работници, които се преправят на Христови апостоли. И това не е чудно, защото сам Сатана се преправя на ангел на светлината. Така че не е голямо нещо, ако и неговите служители се преправят на служители на правдата. Но техният край ще бъде според делата им.” (2 Коринтяни 11:13-15)

Павел предупреди, че тези демонични служители ще дойдат и ще „проповядват друг Исус, когото ние не сме проповядвали, или ако получат друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели...” (стих 4)

Помислете за това, което казва Павел тук. В последните дни ще се появят проповедници, които ще изглеждат като честни и праведни хора, но които всъщност служат под влиянието на самия Сатана! Те ще имат съвсем друг дух, ще предлагат друг Христос, друг дух, друго евангелие.

Това звучи шокиращо, но е нещо, за което ти и аз трябва да се подготвим. Ако си християнин живеещ в Америка и чуеш слухове, че Светия Дух се движи на различни места из страната, трябва да внимаваш къде ходиш и под какъв дух си. Ако нямаш знанието, можеш да бъдеш пометен в идолопоклонничество, което ще те отклони от Христовия Кръст.

Аз вярвам, че много християни днес живеят в идолопоклонство без да го знаят и са изкушавани от ангели на светлината. Павел видя как това започваше да се случва дори и по негово време: “Чудя се как вие така бързо се отвръщате от Онзи, който ви призова чрез Христовата благодат, и преминавате към друго благовестие, което не е друго благовестие, а е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие. Но ако и самите ние или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет.” (Галатяни 1:6-8)

Това „друго благовестие“, което споменава Павел, е послание за спасение без Кръста!

Това е голямото идолопоклонство на нашето време. Има огромно множество проповедници, които буквално са изхвърлили посланието за Кръста на Исус Христос!

Внимавайте: няма значение какво ви казва някой за някое голямо „съживление“ или движение на Духа, няма значение колко големи множества участват в него или колко шумно е хвалението им, няма значение колко „успешен“ изглежда някой служител. Ако Кръста на Исус не е вратата, през която влизат хората, можеш да си сигурен, че това не е Божие дело!

Кръстът, включително и изискванията и надеждата му, са самата сърцевина на Евангелието. И всяко поклонение, всяко общение, всичко, което се нарича църква, е грубо идолопоклонство, ако Кръста не е в центъра на нещата. Такова поклонение е изцяло от друг дух и Бог няма да има нищо общо с него. Без Кръста всичко е плява – извратено евангелие, нещо от дълбините на ада. То е идолопоклонство, което е по-обидно за Бог отколкото идолопоклонството на Израел!

Въпреки това повечето църкви, в които се проповядва „другото благовестие“ са пълни с хора. Всички правилни думи се пеят и говорят. Теологически термини като святост, Святия Дух и Кръста се споменават. Всичко изглежда добре и напълно редовно. Но реалността на Кръста не е там! Кризата на Кръста, конфликтните аспекти се избягват напълно. И ако една проповед за Кръста не включва конфронтацията с греха, ако тя не те доведе до кризата на Кръста, това не е истинско проповядване на Кръста!

Ако аз трябва да проповядвам за изискванията на Кръста в много църкви днес – заедно със смъртта към цялата похот и светски удоволствия – тълпата ще избяга точно както направим, когато Исус им каза за цената да Го последват. Ако трябва да кажа на чувстващите се удобно множества: „Бог иска да се изправите срещу греховете си, да коленичите пред Кръста, да се отървете от злите си дела“ - две трети от събранието ще си тръгнат обидени и никога няма да се върнат.

Такива църкви никога въобще не споменават Кръста. Вместо това те наливат енергията си в умни събрания, изпълнени с шоу, драматични илюстрации, проповеди за това как да се справиш с житейските проблеми. В момента виждаме цяло едно поколение от умни, млади служители – брилянтни, прилежни, способни хора – които изграждат огромни комплекси като предлагат на хората всичко – от детски градини до фитнес зали и спа. Миряните могат вече да съсредоточат църковната си дейност в отмора, забавление, семейни събития, музикъли. Всичко там е с високи технологии, съвременно и безопасно.

Аз вярвам, че Бог си затваря очите пред голяма част от тези жалки опити да се привлекат души чрез модерни съблазни. Той изглежда има голямо търпение към тези добронамерени, плътски опити да се рекламира Евангелието. Но Бог да е на помощ на служителите в тези църкви, ако те откажат да предупредят хората да оставят греха си!

Еремия плака: „... и подкрепят ръцете на злодеите, така че никой не се връща от злото си...“ (Еремия 23:14). „Но ако бяха стояли в съвета Ми, щяха да прогласяват думите Ми на народа Ми и да го връщат от злия му път и от злите му дела.“ (стих 22). Аз казвам на такива служители: „Върнете Кръста или кръвта на хората ще бъде върху ръцете ви!“

Нещото, което Бог никога няма да търпи, е отхвърлянето на проповедта за Кръста!

Исус каза: „И Аз, когато бъда издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си.“ (Йоан 12:32). Това „издигане от земята“, което споменава Исус, е Неговото разпятие. Той беше издигнат пред целия свят на Кръста – голямата Му жертва за нашите грехове.

Бог беше видял отгоре болния от грях свят от хора вързани в затвори от страх и отчаяние, пълни със съмнение, без мир, надежда или почивка, ходещи в тъмнина и объркване и прати собствения Си Син. И така Исус дойде на земята, облече слабата човешка плът и каза на всички, които слушаха: „Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и Аз ще ви дам почивка.“ (Матей 11:28)

Това е поканата на Кръста: призив към всяка душа, на която ѝ е писнало от греха! Исус викаше към всички, които бяха уморени от оковите, силните навици, старите грехове; всички, които бяха уморени от лъжите, измамите, прелюбодейството, депресията. Той казваше: „Знам, че сте уморени от това да разнасяте оковите си, уморени сте от безсънните нощи. Да, грехът е строг господар. Елате сега при Мен с всичкото си тежко бреме. Няма друг начин, освен чрез Моя Кръст!“ Исус умря на Кръста не само, за да прости греховете, но и да разчупи изтощителната сила на греха върху нас!

Грехът изтощава плътта. Той ни прави болни и слаби. Той подкопава всичко добро, мило и скъпо. И закоравява сърцето, унищожава мира, носи вина, скръб и срам. Поглъща мислите, отслабва и затъмнява душата. Носи страх. Води до скандали, разбива семейства, закоравява деца. И води до смърт. Но най-лошото от всичко е, че прекъсва взаимоотношенията с Бог.

На около 5 пресечки от Таймс Скуеър Чърч се намира едно дълго авеню с магазини за порнографски филми. Като гледаш мъжете, които влизат в тях, виждаш как раменете им са отпуснати и как очите им са изпълнени с тъга. Те са робни, водени от похот. Те вече не изпитват никакво удоволствие от греха си. Изморени са, болни поради греха, без надежда.

Възлюбени, църквата на Исус Христос не е някакъв супер клуб, нито развлекателен комплекс. Тя е болница за болни от греха души! Но когато в нея влязат болни хора и се почувстват добре с греховете си, когато не ги накарат да се изправят срещу Кръста, това е богохулство.

Разбирам, че отправям някои много сериозни обвинения като казвам, че много служители са се отървали от Кръста, че много християни се покланят в църкви, пълни със зло идолопоклонство, че много амвони са изпълнени с умни агенти на врага. В този момент може би се чудиш: „Какво точно имаш предвид с „отървали са се от Кръста“?“

Нямам предвид това, че тези служители вече не говорят за историческата личност Исус и за действителното разпятие. Но истината е, че е възможно да проповядваш изкусни проповеди за Христовия Кръст, да оживиш детайлите, да говориш за страданията Му, за кръвта, която течеше от прободените Му ребра, да говориш за това през сълзи, нежно и с любов, а въпреки това да не проповядваш Кръста. Всички тези велики, чудесни неща могат да бъдат изречени от ангелите на светлината!

Преди години слушах проповед от един агностик, който пастируваше една от най-големите църкви тук в Ню Йорк. Той беше написал няколко книги за Исус. Никой не е говорил повече за човечността, добрината и милосърдието на „пророка Исус“, както Го наричаше той. Но той не познаваше Исус! Исус не беше неговия Бог.

Ако няма сблъсък с Кръста, ако не се споменават изискванията му, ако кризата му не се проповядва никога – това не е проповед за Кръста!

Виждате ли, Кръста е конфронтация с грешния начин на живота на човека. Затова той е обида за всеки човек, който е сключил мир с греха. Такъв човек иска да има Исус и греха си. Така че си казва: „Исус плати за всичко. Сега имам мир, въпреки, че ходя в непокорството на сърцето ми. Мога да се забавлявам!“ Не! Това е фалшив мир, проклет мир. Такъв човек е бил измамен и вярва, че греха му е покрит от Кръвта, въпреки, че той отказва да го изостави!

Почти се разплаках, когато наскоро чух думите на известен телевизионен служител. Той каза: „Не се притеснявайте толкова много за греховете си. Библията не говори много за греха така или иначе.“ И този християнски учител излиза по телевизията всяка седмица!

Когато Исус казва: „Аз съм пътя“ и „Аз съм вратата“, Той говори за Кръста. Той казва: „Не можете да се спасите, не можете да отидете на небето, без да минете по пътя на Кръста!“ „Истина, истина ви казвам: който не влиза в кошарата на овцете през вратата, а прескача от другаде, той е крадец и разбойник.“ (Йоан 10:1)

Крадецът и разбойника ще ти кажат: „Не е необходимо да се покайваш. Просто вярвай! Благочестивата скръб не е важна. Да обичаш ближния си ще свърши работа! Не се страхувай поради греховете си. Бог те обича такъв какъвто си!“

Един репортаж по радиото наскоро каза, че църква в Лос Анджелис току що е ръкоположила двама хомосексуалисти за пастири. Пастирът каза: „Всеки, който дойде тук влиза в чудесното общение на любовта.“ Не, това е „любовен капан“! Любовният капан казва: „След като обичаш можеш да грешаш колкото с каквото си пожелаеш – хомосексуализъм, наркотици, алкохол, прелюбодеяние. Просто обичай!“

Исус казва: „Ако иска някой да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва.“ (Лука 9:23). „Който не носи своя кръст и върви след Мен, не може да бъде Мой ученик.“ (14:27)

Няма значение колко дълбоко или колко много ти казва да обичаш своята теология. Исус казва, че докато не се отречеш от себе си и не влезеш през пътя на Кръста, не можеш да бъдеш Негов последовател!

Нека ви обясня какво имам предвид по сблъсъка на Кръста

Представете си човек, на когото му е писнало от грешния му навик, но непрестанно пада все по-дълбоко в клещите му. Той си е обещавал стотици пъти, че никога повече няма да го прави и за известно време надига глава над изкушението и се радва на известна свобода. Но след известно време греха се връща още по-силен.

Сега този човек е покрил греха си, лъгал е поради него, мамил е, което му е причинило голяма тъга. Той вече не му се радва, но не може да го остави. Просто продължава да се връща към него. Човекът знае, че един ден ще трябва да се изправи пред съдилището и живее със страх от изобличение и скандал. Грехът му го е пресушил, оковал, измамил. Изтощил го е до такава степен, че той едва живее. На предела на силите си е.

В това тъжно, изтощително състояние Святия Дух му дава това слово: „За теб има изход. Има място на победа, мир, радост, подновен живот. Приеми призива на Христос да отидеш при Него и да си починеш. Отиди при Кръста на Исус Христос!“

Възлюбени, когато коленичиш пред Кръста няма да чуеш леко, меко слово – не и отначало. Въпреки, че Кръста е единствената врата към живота, ще чуеш неща за смърт – смърт на всеки грях!

На Кръста ти се изправяш пред кризата на живота си. И точно това е което липсва в твърде много църкви. Проповедта за Кръста води до кризата на греха, на собствената воля. Тя ще ти говори с любящи, но твърди думи за последствията от това да продължаваш да живееш в греха си: „Отречи се от себе си. Прегърни смъртта на Кръста. Следвай Ме!“

Нека ви кажа за смисъла на себеотричането и истинското покаяние

Покаянието е нещо повече от това да кажеш: „Господи, не съм прав.“ То означава също така да кажеш: „Господи, Ти си прав!“

Покаянието е да се изправиш пред последиците от това да продължаваш да живееш в грях. То означава да приемеш веднъж завинаги истината за греха си, за това, че трябва да приключиш с него сега. Това е критичен момент на истина – място на признание, на което казваш: „Не мога да продължавам да живея с греха си и да имам Святия Дух в мен. Ще изгубя всичко. Господи, Ти си прав за това, че греха ми носи смърт. Виждам, че ако продължавам да живея с него, той ще ме унищожи – мен и семейството ми. Знаем, че не съм прав. О, Господи, отричам се от всичките си оправдания за греха ми!“

Просто казано покаянието означава да се сблъскаш с греха ти. Битката се води преди да стигнеш до Кръста. Тя се случва, докато Святия Дух се разправя с теб!

Също важи и за себеотричането. Накратко – себеотричането е сблъсък, който казва: „Грехът приключва днес, сега, в този момент!“ За разлика от онова, което проповядват много „проповедници-утешители“, себеотричането не е сърдечна болка, с която трябва да живеете или пък заболяване на плътта. Когато Павел каза: „Умирам всеки ден“, той имаше предвид просто: „Стигнал съм до заключението, че трябва да отрека, че мога да продължавам да живея в грях и все още да имам Христовото благоволение. Бог не се държи различно с мен понеже върша добрини и следователно ми е позволени да се придържам към любимия ми грях. Не! Аз се съгласявам с Божието Слово. И се отричам от всичките ми права да живея в грях!“

Славната истина на Евангелието е, че ако умрем с Исус, също така стигаме в славата на Неговото възкресение и нов живот. Неговият Кръст е нашия кръст, Неговата смърт е нашата смърт и Неговото възкресение е нашето възкресение чрез идентификацията ни с Него. Това е истинският кръст, който носим.

Но това е кръста, от който са се отървали много от така наречените служители на Евангелието. Истинският Кръст не се отнася до любящи думи, които описват страданията на нашия Спасител и течащата Му кръв на Голгота. Не, истинският смисъл на Кръста е, че Исус проля кръв и умря, за да доведе уморените ни от греха души в славна свобода, да разчупи всяка окова на греха, която ни връзва!

Не бих искал да проповядвам на маса хора, които никога не са се изправяли срещу греховете си, и които са се опитали да дойдат в царството по някакъв друг начин. А това е състоянието на цели множества така наречени християни днес. На тях за греха не им се проповядва никога като за много грешен. Това е просто слово без сила да осъжда. Самият Исус е Божието Слово. И когато човек се покае, той се съгласява с думите Му за греха. И така, когато Библията казва: „Който крие престъпленията си, няма да успее, а който ги признава и оставя, ще намери милост.“ (Притчи 28:13), истински покаяното сърце се съгласява с това слово: „Наистина, Господи. Ако се опитам да скрия греха си или да се държа за него, това ще ми струва всичко.“ По същият начин когато Божието Слово казва: „Заплатата на греха е смърт“, покаяното сърце се съгласява: „Господи, ако продължавам да живея в грях, той ще ме унищожил!“

Нека тук се върна към уморения от греха човек, когото ви описах в началото. Този човек вече е паднал разбит и ранен в основата на Кръста. Той мрази греха си, съгласява се със словото, че не може да живее и ден повече с него. Но се чувства безпомощен. И се страхува, че може отново да падне в навика си във всеки един момент. Но Исус – този, който носи нашите грехове – коленичи до него и го кара да погледне към празния Кръст. Той му казва: „Приятелю, ти се съ согласи със словото ми за това че трябва да изповядаш и изоставиш греховете си. Сега трябва да се согласиш и със словото Ми относно това, че Моя Кръст е и твой. Да, това означава, че Моята смърт е твоя. Но означава също така, че възкресението Ми се превръща в твое възкресение. Моята победа над властта на греха става твоя победа над греха!“

Ние също стоим край Кръста като този човек – уморени от греха, от собственото си бreme. Сблъскали сме се с греха си и знаем, че не можем да продължаваме да живеем с него. А сега четем в Римляни 6-та глава за това, че сме „кръстени в смъртта на Исус“ и че „ще се съединим и чрез възкресение, (подобно на Неговото)“. Също така четем думите на Павел в Галатяни: „Разпнат съм с Христос...“ (Галатяни 2:20). „А които са Исус Христови, са разпънали плътта заедно със страстите и пожеланията й.“ (5:24)

Викаме: „Това искам! Искам да умра за греха, да разпъна на кръст всичките си плътски похоти. Но, Господи, как да направя това? Как да имам победата на Исус в живота ми? Кое ще ме освободи от тази въртележка на грях – изповед, грях – изповед?“

Ако и ти си като мен, първата ти мисъл вероятно е да налпаш дулото на пистолета и да се опиташ да се освободиш. Когато бях млад служител в Пенсилвания четях за живота на благочестиви хора, които бяха водили много обикновен начин на живот и това ми приличаше на верния отговор. По това време познавах един служител, който за мен беше истински герой – човек, който говореше с голяма власт. Той водеше съвсем сепмъл живот, живееш в малка стая и имаше само един кат дрехи.

Мислех си, че това означава да се отречеш от себе си – семпъл живот. Мислех си: „Господи, ето това искам. Мога да бъда цяла електростанция за Теб просто, ако изпразня гардероба си и раздам всичко освен два ката дрехи. Мога да си продам колата и да си купя някоя евтина. Мога да си купя стара, грозна къща. Мога да спра да ям пържоли да вместо това да ям хамбургери. Мога да служа за пример като не желая нищо материално на земята!“

Всъщност казвах: „Само ако мога да страдам достатъчно, ако мога да се отърва от плътта си и да стана аскет, бих могъл да служа на Господ с истинска сила.“

Но скоро след това моят герой започна да поучава лъжлива доктрина и с нея унищожи живота на много хора. Тогава Господ ми каза: „Това не е победата, Дейвид. Победата не е твоя, а Моя!“

Възлюбени, точно в такъв момент Исус идва при нас и казва: „Сега хвани ръката Ми и Ме следвай – в смъртта, погребението, възкресението Ми. Погледни Кръста Ми. Прилепи се към Моята победа! Ето там е била разпънатата плътта ти. Ти вече си разпънат на Моя Кръст чрез вяра!“

Да, да умреш в Христос е акт на вяра. Ние трябва да се „считаме“ за мъртви към греха и живи за Бог чрез нашия Господ Исус Христос. Когато Павел казва, че иска да познава Христос в силата на Неговото възкресение и в общението на Неговите страдания, той говори за възкресението и страданията на Христос, а не за неговите или за тези на някой друг!

На Кръста Исус разчупи контролиращата сила на греха!

Как придобиваме победата и силата на Исус в живота ни? Как придобиваме възкресението и обновения живот?

Първо, нека те попитам: как знаеш, че си спасен? Само чрез вяра, разбира се. Словото заявява, че ние трябва да считаме себе си за живи за Бог. Познанието за нашето спасение идва само чрез вяра в Божието Слово.

По същият начин ние трябва да вземем Кръста, да го прегърнем и да приемем победата чрез вяра в победоносната сила на пролятата от Исус кръв. Трябва да признаем: „Господи, аз нямам сила. Отричам се от способността си да се освободя. Отричам, че мога да се саморазпъна и да придобия каквато и да е сила над греха. Отказвам се от всичките си собствени усилия да умра за греха!“

Ние сме „в Христос“ чрез вяра и сега трябва да се радваме на облагите от всичко, което Той е постигнал. Виждате ли, от момента, в който сме се новородили, ние сме в Христос и това означава, че сме във всичко, което се случило на Христос, включително и в победите и разпятието Му. Така че, ако се съгласяваме с Божието Слово, че нашите грехове са много грешни – трябва също така да се съгласим и с добрите неща, които предлага Кръста. Те са наши, понеже Исус ги придоби за нас!

Например, Божието Слово казва, че след като веднъж прегърнем Кръста, ние сме разпънати с Христос и сме възкресени с Него за нов живот. Грехът вече няма никаква власт над нас. Можем да направим всичко чрез силата на Христос. Свободни сме. Можем да предадем телата си в служба на Господ и частите на тялото си като инструменти на праведността.

Понякога може да се препъваш във всичко това поради неверие. Но можеш да се хванеш за истината, че победата е твоя, понеже викаш: „Господи, ще Ти вярвам докато дойде победата!“

Благодаря на Бог за Кръста както и за кризата му. От опит знам, че най-великата „проповед за благодатта“ в света е проповедта за Кръста!

И така, аз те питам: Преминал ли си през твоята криза на Кръста? Ами какво става със сегашното ти грешно състояние? Ами с онази крепост, от която копнееш да се освободиш?

Има свобода за теб днес. Но тя няма да дойде, докато не коленичиш пред Исус и не се изправиш пред кризата си край Кръста. Само край Кръста се свършва с греха. Точно там трябва да се съгласиш с Божието Слово: „Не мога да продължавам в греха си, нито час повече. О, Господи, изтощен съм от него. Давам ти го на Теб!“

Скъпи светии, един ден, поради това, че сте чули и приели това послание на Кръста, ще се видим в деня на възкресението и ще се радваме. Ще се прегърнем и ще кажем: „Слава на Бог за Кръста! Слава на Бог, че се сблъскахме с греховете си и казахме, че не можем да се измъкнем живеейки с тях. Исус ни обичаше толкова, че да ни заведе в смъртта, погребението и възкресението Си и да ни въведе в обновения живот за вечността. Алелуя!“

Накрая благодаря на Бог за всички истински служители на Христос, които все още смело прокламират Евангелието на Кръста. Те са Господната крепост срещу идолопоклонството в тези последни дни!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1996 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[They Have Done Away With the Cross!](#) / [Потъпкали са Кръста!](#)